

STAGNELIUS, MAGNUS

**Tal vid öppnande af bibel-sällskapets i
Calmar förrsta allmänna sammankomst på
gymnasii större lärosal den 4 febr. 1819. Af
ordföranden. Calmar, tryckt hos Carl Fr.
Berg, 1819.**

Kalmar
1819

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken. EOD erbjuder åtkomst till digitaliserade dokument enbart för personlig, icke-kommersiell användning. För annan användning vänligen kontakta biblioteket.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu>

KALMAR STIFT
[STANGNELIUS, M]^{1.}

Teol.
Sällsk.
Bibel
Sv
(Br.)
1700-1829

TAL

vid öppnande

af

BIBEL-SÄLLSKAPETS

i

CALMAR

Första

Allmänna Sammankomst

på Gymnasii Större Lärosal

den 4 Febr. 1819.

af

ORDFÖRÄNDEN.

CALMAR,

Tryckt hos Carl Fr. Berg, 1819.

t.
ken
enom
el. Bi,

uppl. Stangnelius

TAL

Einige

1

BIBEL-SÄLLSKAPETS

CALMAR

Första

allmänna Samfundet

och Gymnasii Skole Lärare

den 7 Febr. 1819.

ORDBÖRJANDEN

CALMAR

tryckt hos Carl F. Bergström

Ålskade MedChristne af alla Stånd!

Med innerligaste känsla af förnöjelse och glädje, har jag den Nåden af Gud, att, för första gången, hälsa Eder, Ålskade MedChristne, samlade till ett ändamål, det största, det ädlaste, Guds ords utspridande, och med det, Hans äras förherrligande, till lugnande af våra egna Samveten, till befrämjande af Medbröders och MedChristnas lycksalighet. Det är en evig sanning; ty Guds eviga, oförgängliga ord försäkrar den, att de, som många undervisat till Rättfärdighet, skola, i salighetens boningar, lysa såsom stjernor i evighet. Hvilken sällhet, hvilken lycksalighet, hvilken rolighet står dem då icke tillbaka, som, genom allwängörande af Sanningens ord, den Hel. Bi,

beln, under en motsvarande dygdevandel och
 förtröstansfull tillit till Försonings-Nåden i
 Christo, uppoffra sig till återförande af vilseförde
 Bröder och deras upplysning till salighet? Hvad
 glädje erfar icke eh sann Christen, då han uti
 lekamliga omständigheter, kan komma en Med-
 broder till hjälp, lindra dess bekymmer, befor-
 dra dess väl? men med huru ökad glädje, fattar
 han icke tillfället, att frälsa en Själf i frän
 d ö d e n, leda henne in på det sanna lifvets
 väg, till Tro och Helgelse, och huru salig är
 icke öfvertygelsen derom, att, han i Guds hand
 varit ett verkande medel till denna dess salig-
 het. Den villomeningen, att blotta Förnuftet
 kan leda menniskorna till Sällhet och Lycksä-
 lighet, är, Guds namn vare evinnerligen lofvadt,
 till större delen försvunnen; och hvilken usel,
 hvilken blind Ledare Förnuftet, icke lånande
 Ijus af den uppenbarade Evangelii Lära om Gud,
 Menniskans bestämmeelse, Själens fortvarande
 efter döden och om Försonings-Nåden i Christo?
 Utom den, huru ovisse, huru vacklande, äfven
 hos de mest upplyste och verldslige Vise begre-
 pen om Gudoms Väsendet och Dess dyrkan?
 Utom den, hvarest finnes fred och Samvetslugn,
 hvarest själs styrka i Lifvets skiften; hvarest

tröst i motgångarna och sorgerna, om det uppenbarade ordet, med Gudomlig kraft icke lärde oss, att denna tidens vedermöda icke är lik med den herrlighet, som på oss, en gång, uppenbaras skall, och att den, timmelig och korrt, föder i oss en evig och i all mätto vigtig herrlighet? Utom den, hvarest hopp under lifvets ovisshet, vid lefnadens afton och den inbrytande förvandlingen? Hvad vore vi väl, och huru olycklig vår belägenhet, om den uppenbarade Sanningen, Guds ord, den Hel. Bibeln, icke undervisade oss om ordningen, medlen och grunden till Försoningen med Gud, till Rättfärdiggörelse och Salighet? Om denna välsignade Boken icke utvisade för en Christen sättet att tränga in i Guds kärleks hjerta? Om Han icke kunde uppdraga sin Salighets byggnad på den fasta Hörnstenen Jesus, i den säkra öfvertygelse, att uti ingom androm är Salighet, än uti Jesu Nazareni namn, och att ingen annan grund till Salighet kan läggas, än den redan lagd är, Jesus Christus? Men nu, huru trygg hvilar han icke med sitt hopp på denna, alldrig sjunkande grunden? Huru för-

säkrade, huru fasta hans steg på vägen, under
 pröfvo och beredsetiden till evigheten, och
 huru lugn vid alla oroande skiften, under lif-
 vet, och med hvad lugn afbidar han icke den
 mötande förvandlingen? Försvinne därför alla
 falska och skenfagra Tros och tröstegrunder,
 och följom den väg till sällheten, som den rätta
 ledstjernan, Guds uppenbarade ord, visar oss!
 Alldrig blifve vi då vilseförde, alldrig skall då
 misströstans qual, alldrig ångerns grämselse tära
 vår själ, alldrig vårt hopp svigtande falla! Nöj-
 de och tillfridsställde med oss sjelfve fortsätte
 vi loppet på den förelagda banan, till det före-
 satta målet; ty det inför Gud och människor
 obesmittade samvetet gnager oss icke för alla
 våra lifsdagar. Lyftom därför heliga händer
 och af tacksamhet lågande hjertan till den kär-
 leksfulle Guden; prisom Försynen, som af
 barmhertighet och Nåd, låtit sanningens ljus
 lysa oss, så att vi i skenet af Rättfärdighetens
 Sol, Jesus Christus, kunna vandra den rätta
 stråten till Lycksalighetens boningar, hvarest
 rum för oss äro beredde, genom den förut gång-
 ne Försonaren. Huru lyckligare än våra Fäder,
 som, uti mörker och villfarelser, knäböjde för
 stamma bilder och tände rökverk för, lika som

de sjelfve, svage och skröplige varelser! Huru lyckligare, än våra Fäder, för hvilka det saliggörande ordet var en förseglad bok, som borrtgömd inom klostrens murar, förvånd och förtydd, måste lemna rum för digtens och vidskepelsens förförande Läror! Men oss är ett ljus uppgånget, hvars Gudomliga ursprung är våra fötterslyckta. Svärom då och hållom, att vi vilje hålla Guds Rättfärdighets Rätter; ja upphåll oss, Herre, genom Ditt ord, och stärk oss, att vi må blifva salige; så vilje vi alltid lust hafva till dina Rätter.

— Älskade Christne, den erfarenheten är fast och grundad, att förnämsta orsaken till den råddande osedlighet och de täta utbrott af sådana laster, som ibland Christne icke ens borde vara nämnde, ligger uti en hos allmänheten råddande okunnighet och ringa upplysning, samt uti bristande tillfällen, att hämta kännedom om de uppenbarade sanningarna, utur sjelfva hufvudkällan, den Hel. Bibeln, dess läsande och betraktande; och närmaste orsaken till denna bristen, sökes icke förgäfvets uti bristen på tillgång, hos mängden af våra MedChristne, att förskaffa sig denna salighet lärande Boken. Detta har

Känge insetts uti ett Land, förut en vaggå för
 Oro och Religionsförakt, som, med mer och
 mindre styrka, gjorde anfall mot den uppenbara-
 de Sanningen; insetts, säger jag, af en mängd
 Religionens vänner, hvilka, förenade till ett
 Samfund, gjort till sin heliga pligt, att till Chri-
 stendomens befrämjande, utsprida Guds ord,
 den Hel. Bibeln, icke allenast ibland sitt och
 andra Länders Christne medbröder; utan och
 ibland Hedningar och till aflägsnaste Länders
 innevånare och på förut okända språk. Vi
 igenkänne häruti, det Brittiska BibelSällskapet,
 som med ett nit, med en frikostighet, denna
 Nationen så egen, gjort Bibeln ibland nästan
 alla verldsdelarnas Folkslag känd och älskad,
 och det med en framgång och en så stor Her-
 rans välsignelse, att den väcker vår och framt-
 dens förundran, vördnad och tacksamhet emot
 Gud; ty intet är den, som plante-
 rar, intet den som vatnar, utan
 den som vexten gifver: Herren. San-
 ningens ord hafva således gått i fullbordan, att
 Herren skall vinna pris ibland
 Hedningarna; att Han är Konung
 ibland Hedningarna, som alla skola
 tjena Honom, i Honom välsignade

värda, berömma sig af Honom och
 i Hans namn hoppas. Kan hända är detta
 den Hedningarnas fullhet, den Apostelen
 Paulus säger skall ingå. Herrans vägar äro san-
 ning, men de äro ock idolda för våra ögon! Pri-
 som Honom Jofsägom Hans Namn, att Han
 bevisar sig Heärligans ibland Hednin-
 garna. Igenom en Man, förtjent, ej mindre
 af Religionens och den sanna Christendomens
 befordrande, än af det allmänna verldsligt af-
 seende och som i begge fallen utkräfer vår
 högsaktning, vår vördnad, vår tacksamhet, här ock,
 i samma ädla afsigt, Guds ords allmännare utspri-
 dande, inrättas ett Sällskap i Stockholm, af
 hvilket bemödanden Religionen redan rönt väl-
 signade frugter. Detta prisvärda Sällskaps nit-
 älskan har ock väckt andras efterföljd, så att
 dylika Samfund, till befrämjande af Guds och
 Religionens sak, Bibelns, djämte andre smärre
 Gudliga Skrifters allmängörande, för ett pris,
 att de af mindre bemedlade kunna lösas och till
 den fattigaste delen af Medborgare, som älska
 Guds ord och finna sina själers, tillfredsställelse
 uti dess betraktande, för intet utdelas, blifvit
 inrättade, nästan uti alla Stift af vårt gemen-
 samma Fädernesland. Samma Gudliga ändamål

har ock föranledt mig, att, med biträde af flere Religionens vänner, inbjuda oalla af hvad Stånd och Kön som heldst, att, förenade i ett Samfund, arbeta på samma ändamål, icke tviflande, att, uti vår lilla krets, finna lika så nitiske, om sin och Medbröders sinneslugn och ro ömt tänkande Christne, som uti de större kretserna. Och då jag nu för första gången har äran hälsa Eder, Ålskade MedChristne, får jag, rörd af den innerligaste glädje öfver detta verks, nästan öfver min förmodan, lyckliga början, jämte ödmjukt erkännande af den Högstes Nåd, som böjer och leder människohjertan såsom vatnbäckar, förklara Eder min hjerteligaste erkänsla och tacksamhet, för den frikostiga nit, hvarmed I så kraftigt medverkat till detta Gudliga verk; och tviflar jag icke, att, igenom Försynens välsignelse, fullbordan och fortgången skall svara emot denna lyckliga början. Imellertid: Gud vare oss nådig och välsigne oss; Han låte sitt ansigte lysa oss, att vi på jorden måge finna hans väg och ibland Hedningar hans salighet. Ja! Gud vår Gud välsigne oss och all världen fruktas Honom!!

www.books2ebooks.eu